

Är vi sjukvårdstolkar på väg att dö ut?

Nedanstående tre artiklar som publicerades i SVT nyheter 29 juni 2014 ger en tydlig bild av problemområdet sjukvårdstolkning och väcker frågorna: Hur ser det ut idag? Har någonting blivit bättre eller stampas det på samma ställe som för 26 år sedan och vem bär ansvaret för att se till att det finns en hållbarhet?

[Låg ersättning ger lågt intresse för sjukvårdstolkning](#)

[Läkare:Tolkbrist har bidragit till dödsfall](#)

[En handfull nya sjukvårdstolkar per år](#)

Trots att sjukvårdstolken är ett statligt reglerat yrke avsett till att säkerställa både patientsäkerheten och den medicinska säkerheten inom vården när patient och vårdgivare inte kan kommunicera med varandra på svenska, och trots samhällsnyttan hen tillför, så verkar det som att upphandlarna i de flesta regionerna och kommunerna haft ett bristande intresse för att skapa incitament i kravspecifikationerna och i avtalen för att sjukvårdstolkar ska bli fler. Lönemodellen som liknar en berg och dalbana är inte hållbar i längden där vi tolkar under en avtalsperiod hos en region kan få ett rejält lönelöft som ett försök att kompensera för mer än två decenniers stillastående minimilöner för att vid nästa avtalsperiod få en lönesänkning på 10- 20 procent. Ingen bransch är utsatt för sådana pendlande löner och inte heller skyhöga viteskrav om vi t.ex. inte inkommer med läkarintyg från första dagen vi har blivit sjuka. Vi sjukvårdstolkar är inte en produkt som ska inhandlas till lägsta pris utan vi är ett för samhället viktigt humankapital som inte går att bygga upp över en natt. Sjukvårdstolken har en spetskompetens och utför en ansvarsfull och krävande uppgift vars

syfte är att möjliggöra en jämlik vård och att tillgodose varje individs språkliga rättigheter. Det verkar som att vi som en kompetent yrkesgrupp sakta men säkert är på väg att dö ut om sjukvårdstolkens roll i vårt alltmer mångkulturella samhälle inte av upphandlare tas på allvar.